

[POBORCZYN *ai*

poborczyn, poborcyn *a.* poborczyn.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w poborca).

sg f A poborcynę. ◇ I poborczyną. ◇ pl A subst poborczyzny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „poborca”: na ostatek urząd zamkowy i młynarz odzywali się na rejestra poborczyzny. *LustrKra*k II 6; (*nagl*) Ordynacja staroście (–) na ordynację poborcinę [!] [owsa] metr(et) [tj. czwartni] 50 *InwBiskWłocł* 1582/265; Pp. żołnierzom [...] będzie wolno ekspedycją swą ex decem laneis [...] wedle poborowych registrów albo kwitów odprawić. Którą rekognicyją poborczyną u popisu przed jm. p. hetmanem weryfkować sprawiedliwą ekspedycją swą [...] będą powinni. *AktaSejmikPozn* 1589/88.

Cf **POBORCOWY, POBORCZY, POBORSKI**

AKtt, RS